

TRANH TRUYỆN
LỊCH SỬ VIỆT NAM

HUYỀN TRÂN CÔNG CHÚA

Nguyễn Huy Thắng
Lê Minh Hải

KIM ĐỒNG

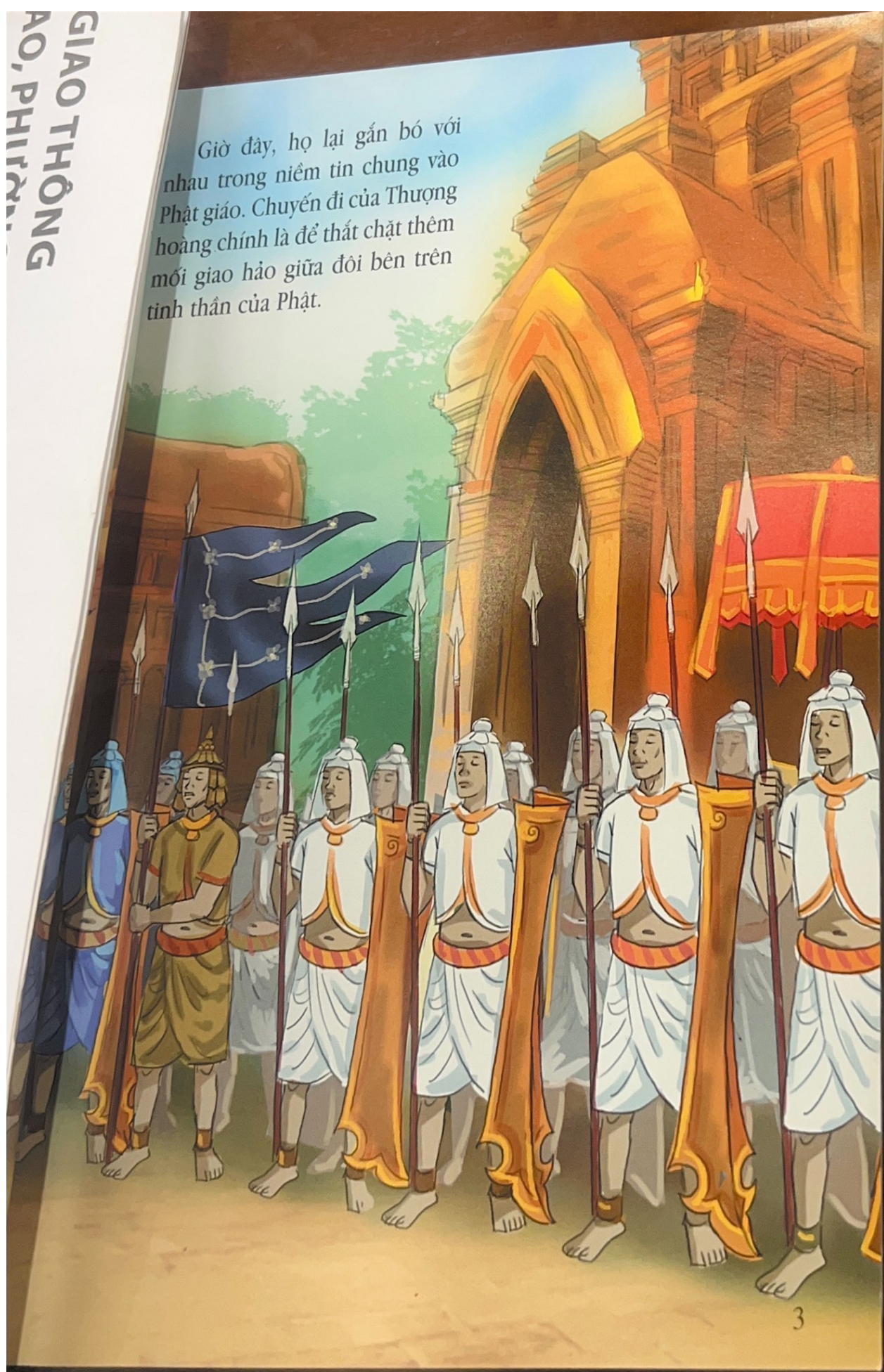
NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

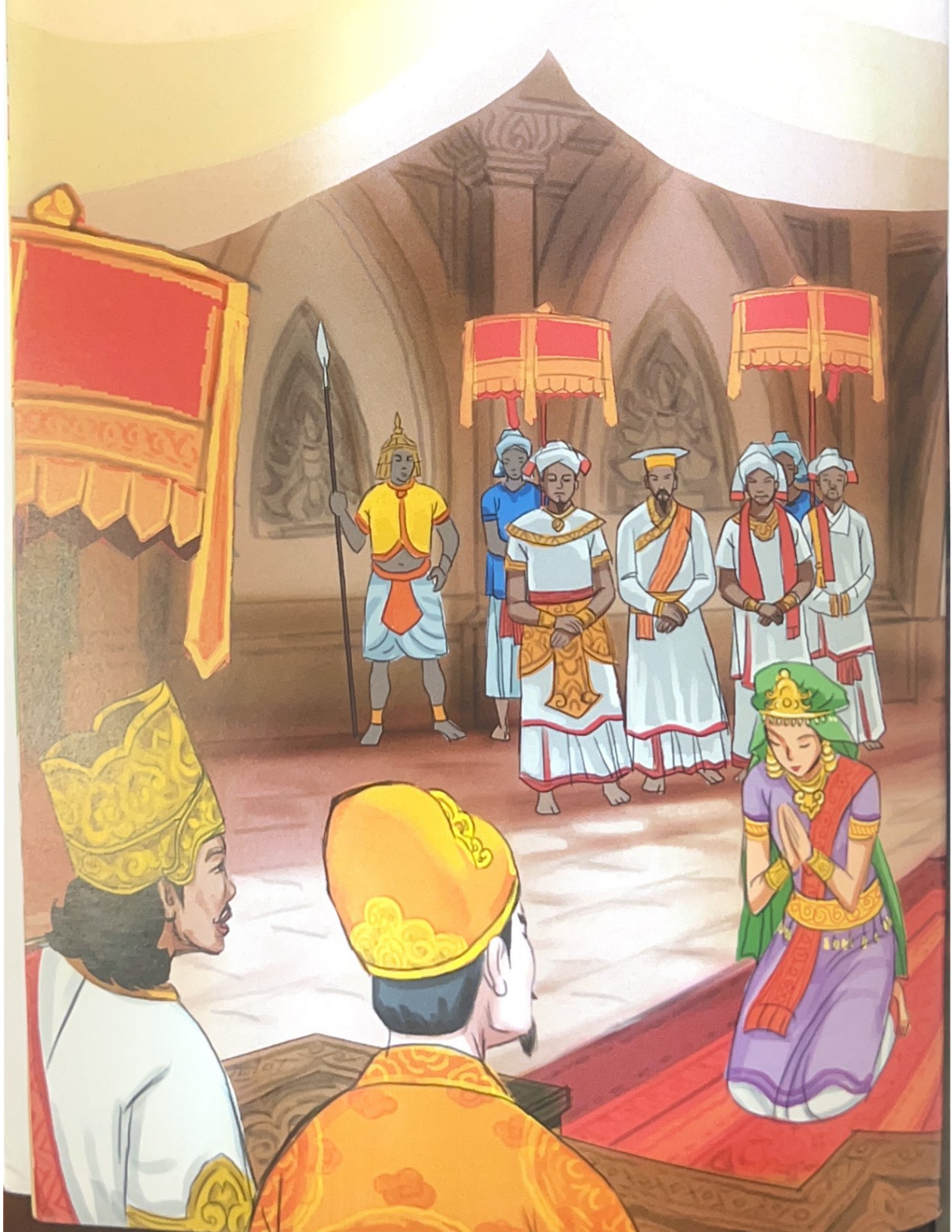
Năm 1301, kinh đô Đồ Bàn của Chiêm Thành mở hội đón một vị khách đặc biệt: Thượng hoàng Trần Nhân Tông đến từ Đại Việt. Vua Chiêm Chế Mân và Thượng hoàng từng sát cánh bên nhau trong cuộc chiến chống kẻ thù chung - quân Nguyên xâm lược.

Giờ đây, họ lại gắn bó với nhau trong niềm tin chung vào Phật giáo. Chuyển đi của Thượng hoàng chính là để thắt chặt thêm mối giao hảo giữa đôi bên trên tinh thần của Phật.

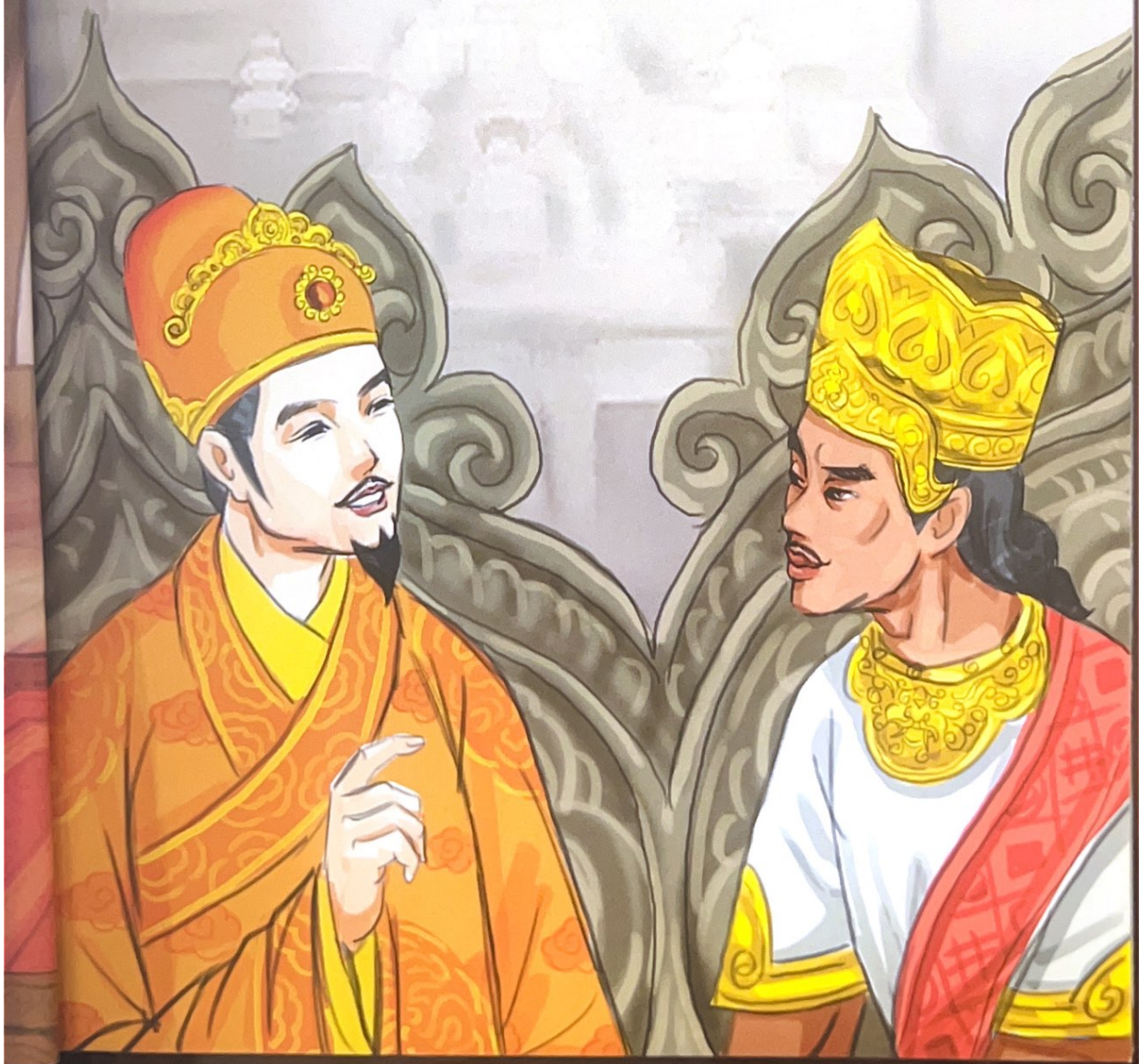

Chuyện đạo rồi chuyện đời. Thượng hoàng ân cần hỏi thăm vua Chiêm về vương thất. Vua Chế Mân rất cảm kích về sự quan tâm của Thượng hoàng. Vua truyền gọi vương hậu Tapasi vào chào và thượng khách.

Vua Chế Mân cũng xin phép được hỏi chuyện Thượng hoàng về hoàng gia. Thượng hoàng cho biết vua Anh Tông ở ngôi đã được 8 năm, đất nước thái bình, dân chúng yên vui...

Vua Chế Mân đặc biệt quan tâm khi Thượng hoàng cho biết dưới vua Anh Tông có một công chúa, tên là Huyền Trân, còn chưa gả cho ai.

Trở về sau chuyến đi, Thượng hoàng rất vui về kết quả đạt được. Vua Chế Mân tỏ ý muốn thắt chặt bang giao giữa hai nước. Triều đình Đại Việt cũng không mong muốn gì hơn. Nhưng thật bất ngờ khi hạ tin, Chế Mân cho người sang hỏi cưới Huyền Trân công chúa.

Vẫn biết vua Chiêm có lòng thành, Thượng hoàng và mọi người đều không nỡ để công chúa phải đi lấy chồng xa!

Dù không nhận được phúc đáp của triều đình Đại Việt, mấy năm liền vua Chiêm đều nhắc lại lời cầu hôn. Và năm nay, Chế Mân xin cất hai châu Ô, Rí¹ làm sính lễ để được đón công chúa Đại Việt về cung.

Giờ không còn là chuyện riêng của hoàng tộc nữa, mà đã thành việc quốc gia đại sự, vì liên quan đến chuyện đất đai, lãnh thổ. Tuân theo ý chỉ của Thượng hoàng, vua Anh Tông hỏi ý các đại thần.

¹ Vùng đất ở phía bắc và nam đèo Hải Vân.

Các quan mỗi người một ý. Riêng Nhập nội Hành khiển Trần Kh
Chung kiên quyết ủng hộ cuộc hôn nhân. Đây vừa là cơ hội để
mang lãnh thổ về phía Nam, vừa để thắt chặt thêm sự giao hảo v
Chiêm Thành, - quan hành khiển nhấn mạnh. Ông vốn là người giỏi
nói, năm xưa đã từng đi sứ sang trại Ô Mã Nhi khiến tướng giặc ph
phục là “người giỏi”, “không nhục mệnh vua”.

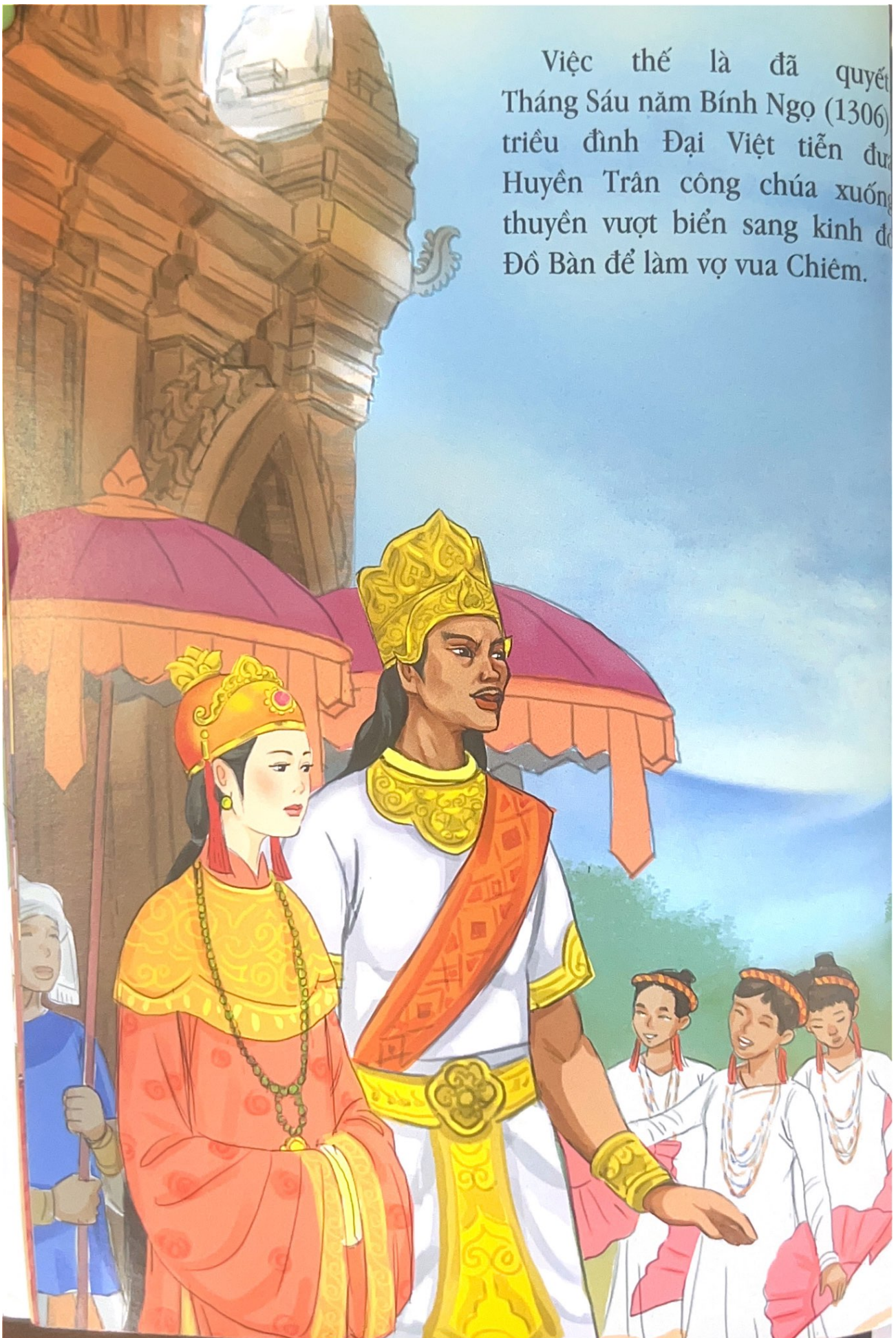

“Lí là như thế, nhưng còn tình thì sao?” “Cũng phải nghĩ đến công chúa nữa chứ!”... - một số người vẫn có ý kiến khác. Trần Khắc Chung rất tự tin, nói: “Vậy sao không hỏi ý công chúa?”

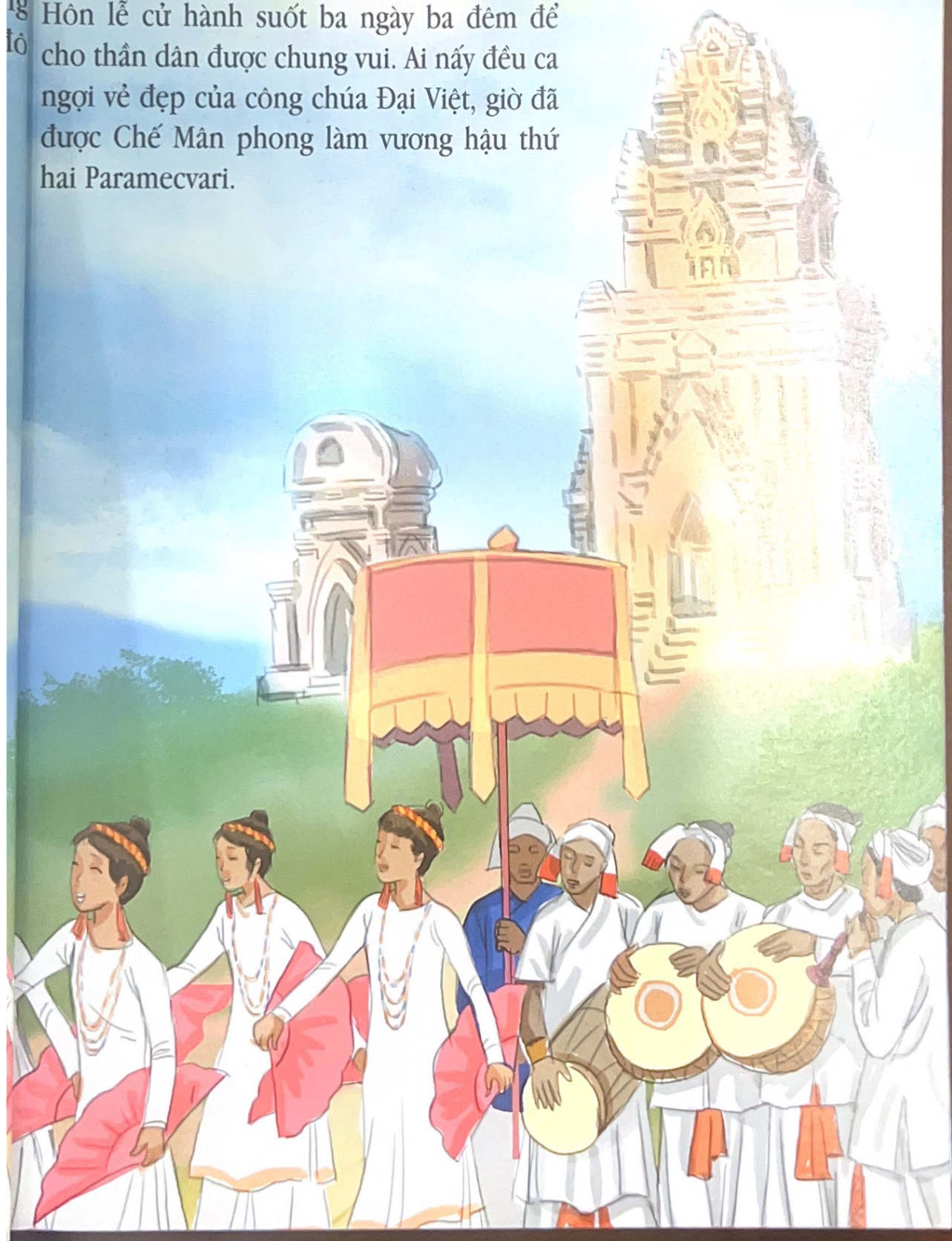
Không ngờ, khi nghe Thượng hoàng nói rõ chuyện, Huyền Trân công chúa đáp: “Tâu phụ hoàng, con xin lĩnh ý làm vợ người ta nếu là vì lợi ích quốc gia!”

Việc thế là đã quyết
Tháng Sáu năm Bính Ngọ (1306)
triều đình Đại Việt tiễn đưa
Huyền Trân công chúa xuống
thuyền vượt biển sang kinh đô
Đồ Bàn để làm vợ vua Chiêm.

ết.
)
ra
ng
tò

Đích thân vua Chế Mân ra bến thuyền đón công chúa. Nhà vua mặc bộ quần áo màu trắng, giày đen thêu chim thần Garuda. Hôn lễ cử hành suốt ba ngày ba đêm để cho thần dân được chung vui. Ai nấy đều ca ngợi vẻ đẹp của công chúa Đại Việt, giờ đã được Chế Mân phong làm vương hậu thứ hai Paramesvari.

Phải xa Thượng hoàng cùng hoàng tộc
Huyền Trân không khỏi nhớ nhà. Những khi
nhà vua xuất cung, nàng bảo thị tì sửa soạn
các đồ thêu để nàng thêu thùa cho đỡ buồn.
Chỉ bằng vào trí nhớ, nàng đã thêu được
rất nhiều hình ảnh thân quen của quê nhà.
Nàng róm rộ khi thêu một cảnh đào và tuyết
tượng ra cảnh Tết ở Thăng Long, nàng được
quây quần bên những người ruột thịt...

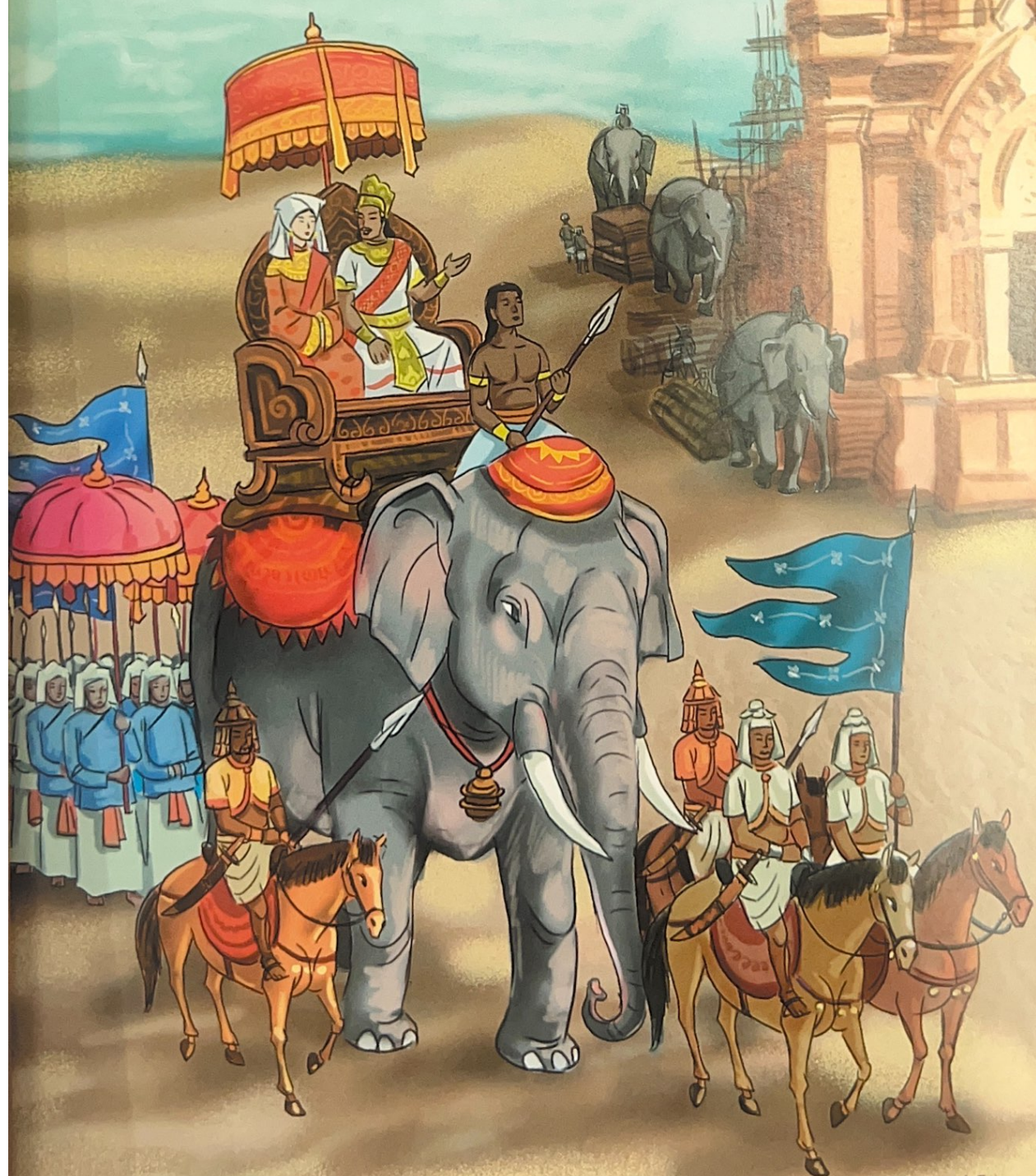
Một hôm, vua Chế Mân tới giữa lúc Huyền Trân công chúa đang xem lại các mẫu thêu. Nhà vua rất ngạc nhiên trước sự công phu và tài khéo của nàng. Đồng thời cũng hiểu ra rằng, hoàng hậu rất cô đơn, suốt ngày vò vớ với mũi kim đường chỉ. Từ đó, nhà vua thường hay đến với nàng hơn. Có lần, Chế Mân ở lại trong cung vương hậu Paramecvari suốt cả tuần liền.

Công chúa rất cảm kích về sự ưu ái của nhà vua dành cho mình. Nhưng nàng cũng biết nhà vua đang có nhiều việc phải chăm lo. Thế nên để tiện cả đôi đường, nàng tâu vua cứ đi lo việc nước, nàng nguyện theo hầu để nâng khăn sửa túi cho ngài.

“Hoàng hậu vì ta mà không quản ngại nắng mưa, đường trường vất vả”, vua Chế Mân cảm kích nói với nàng trong một lần đi thăm tòa tháp được xây ở cách xa kinh đô, giữa một vùng đồi cát mênh mông.

“Thần dân của ta mới yêu kính hoàng hậu biết bao!” Vua Chế Mân có lần thốt lên trước vẻ hoan hỉ của dân chúng khi thấy vương hậu Paramecvari xuất cung. Nàng vẫn luôn sát cánh bên nhà vua trong những lần đi thăm hỏi, ủy lạo, phát chẩn cho dân khi họ bị thiên tai, mất mùa, đói kém... Sự ân cần của vương hậu đã trở thành một hình ảnh thân quen trong mắt người Chiêm.

“Nhờ hoàng hậu chỉ vẽ mà sự giao thương giữa hai nước chúng ta ngày một phát đạt.” Lần khác, nhà vua nói khi cùng nàng đi thăm bến thuyền. “Sản vật của Đại Việt được chở đến ngày một nhiều. Đá, gỗ quý, ngà voi của Chiêm Thành cũng ngày một đắt hàng.” Vua sung sướng nhìn về phía những chiếc thuyền đang cập bến, rồi lại nhìn sang những con thuyền khác đang rời bờ.

